

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 183 (XXVII) — Nr. 370

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 27 mai 2015

SUMAR

Nr.	Pagina	Pagina	
HOTĂRĂRI ALE SENATULUI			
40. — Hotărâre privind vacantarea unui mandat de senator	1	Decizia nr. 175 din 19 martie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 din Legea nr. 84/2012 privind unele măsuri referitoare la veniturile de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice	4-6
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 162 din 17 martie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 9/2013 privind timbrul de mediu pentru autovehicule, în ansamblul său, și, în special, ale art. 4 și art. 6 din aceeași ordonanță de urgență	2-4	Decizia nr. 179 din 19 martie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 48 pct. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/2013 privind adoptarea unor măsuri fiscal-bugetare pentru îndeplinirea unor angajamente convenite cu organismele internaționale, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative	6-8

HOTĂRĂRI ALE SENATULUI

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

HOTĂRĂRE

privind vacantarea unui mandat de senator

Având în vedere demisia din calitatea de senator a domnului Darius-Bogdan Vâlcov, ales în Circumscripția electorală nr. 30 Olt, Colegiul uninominal nr. 1,

în temeiul prevederilor art. 70 alin. (2) din Constituția României, republicată, ale art. 7 alin. (1) și (3) din Legea nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor, republicată, ale art. 48 alin. (16) din Legea nr. 35/2008 pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului și pentru modificarea și completarea Legii nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, a Legii administrației publice locale nr. 215/2001 și a Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 188 și 194 din Regulamentul Senatului, aprobat prin Hotărârea Senatului nr. 28/2005, cu modificările și completările ulterioare,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Senatul ia act de încetarea prin demisie a Circumscripția electorală nr. 30 Olt, Colegiul uninominal nr. 1, mandatului de senator al domnului Darius-Bogdan Vâlcov, ales în începând cu data de 25 mai 2015, și declară vacant locul de senator.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 26 mai 2015, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
IOAN CHELARU

București, 26 mai 2015.
Nr. 40.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 162**

din 17 martie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 9/2013 privind timbrul de mediu pentru autovehicule, în ansamblul său, și, în special, ale art. 4 și art. 6 din aceeași ordonanță de urgență

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Bianca Drăghici	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 9/2013 privind timbrul de mediu pentru autovehicule și ale Legii nr. 37/2014 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 9/2013, excepție ridicată de Gheorghe Gherman în Dosarul nr. 751/40/2014 al Tribunalului Botoșani — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 830D/2014.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. În acest sens invocă jurisprudența în materie a instanței de contencios constituțional.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 3 septembrie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 751/40/2014, **Tribunalul Botoșani — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 9/2013 privind timbrul de mediu pentru autovehicule și ale Legii nr. 37/2014 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 9/2013**, excepție ridicată de Gheorghe Gherman într-o cauză având ca obiect restituire taxă poluare.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul acesteia susține, în esență, că prin adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 9/2013 executivul și-a depășit atribuțiile și a încălcat principiul separației puterilor în stat, întrucât textul actului normativ nu a fost pus în acord cu prevederile art. 110 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE).

6. Consideră că dispozițiile de lege criticate instituie o discriminare între posesorii de autovehicule, precizând că timbrul de mediu nu era discriminatoriu dacă era o taxă justificată prin principiul „poluatorul plătește”, care să se aplice tuturor vehiculelor, inclusiv celor deja înmatriculate.

7. Arată că în preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 9/2013 nu a fost identificată vreo situație cu caracter extraordinar și timbrul de mediu, având în vedere că are caracterul unei taxe, trebuia reglementat printr-o lege.

8. Referitor la invocarea dispozițiilor art. 13 lit. c) din Legea nr. 24/2000 și art. 110 din TFUE, susține că principiul „poluatorul plătește” nu este aplicabil, întrucât, în realitate, taxa de mediu nu se calculează exclusiv în funcție de emisia de CO₂, ci are în vedere mai multe elemente, printre care și capacitatea cilindrică a autovehiculului.

9. În final, arată că prin modul în care este alcătuită formula de calcul sunt în continuare protejate autovehiculele produse în România și autovehiculele cu o vechime mai mare de 14 ani.

10. **Tribunalul Botoșani — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal**, exprimându-și opinia, apreciază că legiuitorul este cel care poate stabili cuantumul timbrului de mediu, atât sub aspectul modalității de determinare a acestui cuantum, cât și sub aspectul categoriilor de autovehicule pentru care se datorează această taxă. Totodată, consideră că dispozițiile de lege criticate pot veni în contradicție cu normele constituționale invocate de parte, întrucât au în vedere mai multe aspecte și nu doar emisia de CO₂.

11. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

12. **Avocatul Poporului** apreciază că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale.

13. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

14. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

15. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 9/2013 privind timbrul de mediu pentru autovehicule, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 119 din 4 martie 2013, cu modificările și completările ulterioare, și ale Legii nr. 37/2014 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 9/2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 255 din 8 aprilie 2014. Însă, având vedere că, potrivit art. 62 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative,

dispozițiile de modificare și de completare se încorporează, de la data intrării lor în vigoare, în actul de bază, identificându-se cu acesta, precum și notele depuse în motivarea criticii de neconstituționalitate de autorul acesteia, rezultă că obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 9/2013 privind timbrul de mediu pentru autovehicule, în ansamblul său, și, în special, ale art. 4 și art. 6 din aceeași ordonanță de urgență.

16. Dispozițiile art. 4 și 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2013 prevăd situațiile în care se datorează plata timbrului de mediu și modalitatea de calcul al acestuia.

17. Autorul excepției de neconstituționalitate susține că dispozițiile legale criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (4) referitor la principiul separației și echilibrului puterilor, art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, art. 115 alin. (4) și (5) referitor la delegarea legislativă și art. 139 alin. (1) privind impozitele, taxele și alte contribuții. De asemenea este invocat art. 110 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene — TFUE, aplicabil prioritar potrivit prevederilor constituționale ale art. 148 alin. (2) privind integrarea în Uniunea Europeană, precum și art. 13 lit. c) din Legea nr. 24/2000.

18. Examinând excepția de neconstituționalitate, referitor la criticile potrivit cărora dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 9/2013 contravin prevederilor constituționale ale art. 115 alin. (4) și (5), Curtea reține că potrivit jurisprudenței sale (spre exemplu, Decizia nr. 255 din 11 mai 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 511 din 16 iunie 2005), Guvernul poate adopta ordonanțe de urgență în următoarele condiții, întrunite în mod cumulativ: existența unei situații extraordinare; reglementarea acesteia să nu poată fi amânată; urgența să fie motivată în cuprinsul ordonanței.

19. Totodată, Curtea a statuat că situațiile extraordinare exprimă un grad mare de abatere de la obișnuit sau comun și au un caracter obiectiv, în sensul că existența lor nu depinde de voința Guvernului, care, în asemenea împrejurări, este constrâns să reacționeze prompt pentru apărarea unui interes public pe calea ordonanței de urgență. Potrivit Deciziei nr. 258 din 14 martie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 341 din 17 aprilie 2006, „inexistența sau neexplicarea urgenței reglementării situațiilor extraordinare [...] constituie în mod evident o barieră constituțională în calea adoptării de către Guvern a unei ordonanțe de urgență în sensul arătat. A decide altfel înseamnă a goli de conținut dispozițiile art. 115 din Constituție privind delegarea legislativă și a lăsa libertate Guvernului să adopte în regim de urgență acte normative cu putere de lege, oricând și — ținând seama de împrejurarea că prin ordonanță de urgență se poate reglementa și în materii care fac obiectul legilor organice — în orice domeniu”.

20. În preambulul ordonanței de urgență criticate, caracterul de urgență a fost justificat prin „necesitatea asigurării cadrului necesar în vederea realizării unor programe și proiecte din domeniul protecției mediului, pentru îmbunătățirea calității aerului și pentru încadrarea în valorile-limită prevăzute de legislația comunitară în acest domeniu” și prin „conformarea cu recomandările Comisiei Europene cuprinse în comunicarea din 14 decembrie 2012 potrivit căreia taxarea autoturismelor să nu se bazeze pe criterii specifice tehnologice, ci pe date de performanță obiective, disponibile în mod obișnuit și relevante din punctul de vedere al politicilor, cum ar fi emisiile de CO₂”. Astfel, Curtea reține că aceste elemente vizează interesul public și constituie situații de urgență și extraordinare, în cauză fiind o stare de fapt obiectivă, cuantificabilă, independentă de voința Guvernului, care pune în pericol un interes public, astfel încât nu poate fi reținută critica privind încălcarea art. 115 alin. (4) din Constituție.

21. Cât privește critica de neconstituționalitate raportată la art. 115 alin. (5) din Constituție, potrivit jurisprudenței instanței de contencios constituțional, prevederile constituționale cuprinse în art. 115 alin. (5) condiționează intrarea în vigoare a ordonanței de urgență de îndeplinirea cumulativă a două cerințe: depunerea sa spre dezbateră în procedura de urgență la Camera competentă să fie sesizată și publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I. Dispozițiile constituționale sunt transpuse la nivel legal de art. 12 alin. (2) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, potrivit căruia „Ordonanțele de urgență ale Guvernului intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, sub condiția depunerii lor prealabile la Camera competentă să fie sesizată, dacă în cuprinsul lor nu este prevăzută o dată ulterioară”. A se vedea în acest sens Decizia nr. 366 din 25 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 644 din 2 septembrie 2014.

22. Astfel, potrivit fișei legislative, Curtea observă că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2013 a fost adoptată în ședința de Guvern din 19 februarie 2013, iar proiectul de lege privind aprobarea ordonanței de urgență a fost transmis Senatului României, în calitate de primă Cameră sesizată, fiind înregistrat la Biroul permanent la data de 4 martie 2013. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2013 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 119 din 4 martie 2013. Prin urmare, Curtea apreciază că au fost întrunite cele două condiții cumulative necesare intrării în vigoare a ordonanței de urgență, astfel încât nu poate fi reținută critica privind încălcarea art. 115 alin. (5) din Constituție.

23. Referitor la criticile de neconstituționalitate intrinsecă, Curtea reține că s-a mai pronunțat asupra dispozițiilor de lege supuse controlului de constituționalitate din perspectiva unor critici similare, iar prin Decizia nr. 645 din 11 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 43 din 19 ianuarie 2015, și Decizia nr. 94 din 3 martie 2015*), nepublicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, la data pronunțării prezentei decizii, a statuat constituționalitatea acestor norme.

24. Astfel, în jurisprudența sa, Curtea a reținut că timbrul de mediu vizează constituirea fondului de mediu cu o destinație clar stabilită, fiind o taxă parafiscală, și se plătește o singură dată. Totodată, instanța constituțională a observat faptul că, potrivit art. 35 alin. (2) din Constituție, statul asigură cadrul legislativ pentru exercitarea dreptului la un mediu înconjurător sănătos, iar conform art. 1 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2013 timbrul se face venit la bugetul Fondului pentru Mediu și se utilizează de Administrația Fondului pentru Mediu în vederea finanțării programelor și proiectelor pentru protecția mediului. În aceste condiții, Curtea a constatat că măsurile luate de legiuitor au avut în vedere îndeplinirea obligației prevăzute de chiar textul Constituției României.

25. De asemenea, prin Decizia nr. 668 din 18 mai 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 487 din 8 iulie 2011, și prin Decizia nr. 921 din 7 iulie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 673 din 21 septembrie 2011, Curtea a statuat că „folosirea unei norme de drept european în cadrul controlului de constituționalitate ca normă interpusă celei de referință implică, în temeiul art. 148 alin. (2) și (4) din Constituția României, o condiționalitate cumulativă: pe de o parte, această normă să fie suficient de clară, precisă și neechivocă prin ea însăși sau înțelesul acesteia să fi fost stabilit în mod clar, precis și neechivoc de Curtea de Justiție a Uniunii Europene și, pe de altă parte, norma trebuie să se circumscrie unui anumit nivel de relevanță constituțională, astfel încât conținutul său normativ să susțină posibila încălcare de către legea națională a Constituției — unica normă directă de referință

*) Decizia Curții Constituționale nr. 94 din 3 martie 2015 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 318 din 11 mai 2015.

În cadrul controlului de constituționalitate. Într-o atare ipoteză demersul Curții Constituționale este distinct de simpla aplicare și interpretare a legii, competență ce aparține instanțelor judecătorești și autorităților administrative, sau de eventualele chestiuni ce țin de politica legislativă promovată de Parlament sau Guvern, după caz.”

26. Or, Curtea a reținut că, în cauză, pe de o parte, autorul excepției indică un principiu de drept al Uniunii Europene (libera circulație a mărfurilor), principiu ce poate avea valențe multiple. Așadar, nu este suficient de clar precizat în această materie, nefiind îndeplinită prima condiție, referitoare la caracterul clar, precis și neechivoc al normei.

27. În ceea ce privește invocarea jurisprudenței Curții de Justiție a Uniunii Europene, referitoare la art. 110 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Curtea a reținut că articolul menționat se referă la dispoziții fiscale, iar Hotărârea din 11 aprilie 2011, pronunțată în *Cauza — C-402/09 — Ioan*

30. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Gheorghe Gherman în Dosarul nr. 751/40/2014 al Tribunalului Botoșani — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 9/2013 privind timbrul de mediu pentru autovehicule, în ansamblul său, și, în special, ale art. 4 și art. 6 din aceeași ordonanță de urgență sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Botoșani — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 17 martie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Bianca Drăghici

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 175

din 19 martie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 din Legea nr. 84/2012 privind unele măsuri referitoare la veniturile de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 din Legea nr. 84/2012 privind unele măsuri

Tatu împotriva Statului român prin Ministerul Finanțelor și Economiei și alții, invocată de autorul excepției, se referă la taxa pe poluare pentru autovehicule prevăzută de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2008, și nu la timbrul de mediu stabilit pe baza unor criterii diferite.

28. De asemenea, Curtea reține că prin Decizia nr. 118 din 10 martie 2015, nepublicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, la data pronunțării prezentei decizii, a statuat că dispozițiile de lege supuse controlului de constituționalitate nu sunt discriminatorii de vreme ce acestea se aplică în mod egal tuturor destinatarilor normei, pe baza unor criterii obiective.

29. Întrucât criticile de neconstituționalitate din prezenta cauză privesc aspecte similare cu cele relevate în jurisprudența Curții și având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței acesteia, considerentele și soluțiile deciziilor menționate își păstrează valabilitatea.

referitoare la veniturile de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, excepție ridicată de Dorel Berța în Dosarul nr. 3.349/110/2013 al Curții de Apel Bacău — Secția I civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.140D/2014.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă Decizia Curții Constituționale nr. 141 din 13 martie 2014.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 22 octombrie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 3.349/110/2013, **Curtea de Apel Bacău — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 din Legea nr. 84/2012 privind unele măsuri referitoare la veniturile de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice.**

Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de pârâțul Dorel Berța în cadrul soluționării unei cauze având ca obiect soluționarea apelului împotriva unei sentințe a Tribunalului Bacău, prin care a fost admisă acțiunea reclamantei UAT Zemeș și obligat pârâțul la plata sumei de 1.955 lei drepturi încasate necuvenite.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate contravin dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Constituție, deoarece creează discriminări între personalul contractual și funcționarii publici care lucrează în cadrul aceleiași instituții și care au încasat, la rândul lor, drepturi salariale necuvenite. Or, potrivit dispozițiilor de lege criticate, doar funcționarii publici beneficiază de amnistia fiscală. Autorul excepției mai arată că, deși discriminarea directă poate fi permisă doar în situații excepționale, putând fi justificată în raport cu anumite criterii, Legea nr. 84/2012 nu prevede niciun astfel de criteriu.

6. **Curtea de Apel Bacău — Secția I civilă** apreciază că, prin modalitatea de redactare a art. 2 din Legea nr. 84/2012 se produce o discriminare între persoanele care au calitatea de funcționari publici și personalul contractual, dispunându-se exonerarea de plată doar pentru funcționarii publici, respectiv pentru persoanele pentru care angajatorii au emis decizii de impunere.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 2 din Legea nr. 84/2012 privind unele măsuri referitoare la veniturile de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 401 din 15 iunie 2012, cu următorul cuprins: „(1) *Se aprobă exonerarea de la plată pentru sumele reprezentând venituri de natură salarială stabilite în condițiile art. 1 pe care personalul din sectorul bugetar trebuie să le restituie ca urmare a deciziilor de impunere emise de angajatori drept consecință a constatării de către Curtea de Conturi a unor prejudicii.*”

(2) *Sumele recuperate până la data intrării în vigoare a prezentei legi, ca urmare a deciziilor prevăzute la alin. (1), nu se restituie.*”

11. Autorul excepției de neconstituționalitate susține că aceste prevederi de lege contravin dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Constituție, privind egalitatea în drepturi.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că autorul excepției critică dispozițiile art. 2 din Legea nr. 84/2012, întrucât instituie discriminări între personalul contractual și funcționarii publici, sub aspectul aplicării Legii nr. 84/2012. Curtea reține că dispozițiile art. 1 din Legea nr. 84/2012 prevăd că se exonerează de la plată — pentru sumele reprezentând venituri de natură salarială — personalul din sectorul bugetar plătit din bugetul general consolidat al statului ale cărui venituri de natură salarială au fost stabilite până la intrarea în vigoare a Legii-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, în baza: a) contractelor sau acordurilor colective de muncă; b) hotărârilor consiliilor locale și județene; c) contractelor de muncă/convențiilor civile încheiate în cadrul proiectelor finanțate din fonduri europene. Art. 2 alin. (1) din Legea nr. 84/2012 prevede că se aprobă exonerarea de la plată pentru sumele reprezentând venituri de natură salarială stabilite în condițiile art. 1 pe care personalul din sectorul bugetar trebuie să le restituie ca urmare a deciziilor de impunere emise de angajatori drept consecință a constatării de către Curtea de Conturi a unor prejudicii.

13. Analizând critica autorului excepției de neconstituționalitate cu privire la pretinsa discriminare între personalul contractual și funcționarii publici din cadrul aceleiași instituții a administrației publice locale, sub aspectul beneficierii de prevederile Legii nr. 84/2012, Curtea constată că această critică nu poate fi primită, deoarece, așa cum rezultă din actele dosarului, autorul excepției nu face parte nici din categoria personalului contractual, nici din cea a funcționarilor publici, ci este viceprimar — funcție de demnitate publică din cadrul autorității publice locale. Or, potrivit art. 57 alin. (5) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, „*Pe durata mandatului, primarul și viceprimarul primesc o indemnizație lunară, ca unică formă de remunerare a activității corespunzătoare funcției de primar, respectiv de viceprimar, și care reprezintă baza de calcul pentru stabilirea drepturilor și obligațiilor care se determină în raport cu venitul salarial. Primarul și viceprimarul nu beneficiază de sporul de vechime în muncă și nici de alte sporuri prevăzute de lege.*”

14. În același sens este și Decizia Curții Constituționale nr. 141 din 13 martie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 321 din 5 mai 2014, referitoare la dispozițiile art. 1 din Legea nr. 84/2012, prin care Curtea, analizând critica referitoare la discriminarea produsă de dispozițiile de lege criticate care se aplică doar personalului bugetar, nu și celor care au deținut funcții de demnitate publică, a reținut că aceasta este neîntemeiată, deoarece „textul de lege criticat este redactat suficient de clar, iar limitarea legală a aplicării acestuia nu încalcă prevederile constituționale ale art. 16, întrucât, potrivit jurisprudenței constante a Curții Constituționale, spre exemplu, Decizia nr. 79/1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 323/1999, acestea vizează egalitatea în drepturi între cetățeni în ceea ce privește recunoașterea în favoarea acestora a unor drepturi și libertăți fundamentale, nu și identitatea de tratament juridic asupra aplicării unor măsuri indiferent de natura lor. În acest fel se justifică nu numai admisibilitatea unui regim juridic diferit față de anumite categorii de persoane, dar și necesitatea lui.”

15. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Dorel Berța în Dosarul nr. 3.349/110/2013 al Curții de Apel Bacău — Secția I civilă și constată că dispozițiile art. 2 din Legea nr. 84/2012 privind unele măsuri referitoare la veniturile de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Bacău — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 19 martie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,

Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 179

din 19 martie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 48 pct. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/2013 privind adoptarea unor măsuri fiscal-bugetare pentru îndeplinirea unor angajamente convenite cu organismele internaționale, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 48 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/2013 privind adoptarea unor măsuri fiscal-bugetare pentru îndeplinirea unor angajamente convenite cu organismele internaționale, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, excepție ridicată de Rodica Ileana Dragoș în Dosarul nr. 1.368/83/2014 al Tribunalului Satu Mare — Secția I civilă și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.305D/2014.

2. La apelul nominal se prezintă partea Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția generală de administrare a marilor contribuabili, prin consilier juridic Ionuț-Cristian Mirea-Buturugă, cu delegație la dosar. Lipsesc autorul excepției de neconstituționalitate și partea Societatea Comercială „Electrolux România” — S.A., față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune să se facă apelul și în dosarele nr. 1.306D/2014, 1.308D/2014—1.313D/2014, 1.317D/2014, 1.318D/2014 și 1.390D/2014 având ca obiect excepția de neconstituționalitate a aceluiași dispoziții de lege, excepție ridicată de Raimond Ioan Bicsi, Gyongyi Gulya, Lenuța Nistor, Rodica Semeniuc, Eva Csilla Vincze, Érika Maria Lazăr, Zoltan Imre, Ioan Ardelean, Mariana Ciontoș și Erzsebet Nyiri în

Dosarele nr. 1.375/83/2014, 1.417/83/2014, 1.438/83/2014, 1.439/83/2014, 1.440/83/2014, 1.441/83/2014, 1.443/83/2014, 1.377/83/2014, 1.379/83/2014 și 1.419/83/2014 ale Tribunalului Satu Mare — Secția I civilă.

4. La apelul nominal se prezintă partea Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția generală de administrare a marilor contribuabili, prin consilier juridic Ionuț-Cristian Mirea-Buturugă, cu delegație la dosar. Lipsesc autorii excepției de neconstituționalitate și partea Societatea Comercială „Electrolux România” — S.A., față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Curtea, având în vedere identitatea obiectului excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 1.305D/2014, 1.306D/2014, 1.308D/2014—1.313D/2014, 1.317D/2014, 1.318D/2014 și 1.390D/2014, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

6. Reprezentantul Agenției Naționale de Administrare Fiscală — Direcția generală de administrare a marilor contribuabili nu se opune conexării dosarelor.

7. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor.

8. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 1.306D/2014, 1.308D/2014—1.313D/2014, 1.317D/2014, 1.318D/2014 și 1.390D/2014 la Dosarul nr. 1.305D/2014, care este primul înregistrat.

9. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Agenției Naționale de Administrare Fiscală — Direcția generală de administrare a marilor contribuabili, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate. În acest sens, arată că autorii excepției solicită plata unor drepturi compensatorii prevăzute în contractul colectiv de muncă. Or, începând cu data de 1 ianuarie 2011, aspectele de natură fiscală referitoare la contribuabilii sistemelor de asigurări sociale, bazele de calcul și excepțiile specifice fiecărei contribuții sociale au fost preluate din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății în cuprinsul Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal (*Codul fiscal*). Astfel,

Încă de la 1 ianuarie 2014, art. 296⁴ alin. (1) lit. t) și ț) din Codul fiscal a prevăzut că în baza lunară de calcul al contribuțiilor sociale individuale obligatorii sunt incluse și veniturile reprezentând plăți compensatorii suportate de angajator potrivit contractului colectiv sau individual de muncă, precum și veniturile acordate la momentul disponibilizării, venitul lunar de completare sau plățile compensatorii, suportate din bugetul asigurărilor de șomaj, potrivit actelor normative care reglementează aceste domenii. Prin urmare, nu a existat o exceptare a plății contribuției de asigurări sociale aferente acestor venituri înainte de data intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 88/2013. Textul de lege criticat a abrogat dispozițiile art. 257 alin. (6) din Legea nr. 95/2006 care se refereau la exceptarea de la plata contribuției de asigurări sociale pentru veniturile compensatorii și acordate cu prilejul disponibilizării, potrivit actelor normative care reglementau aceste domenii, și nu a sumelor suportate de angajator potrivit contractului colectiv sau individual de muncă. Mai arată că singurul act normativ care reglementează acordarea plăților compensatorii într-o manieră diferită de Codul fiscal este Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 98/1999 privind protecția socială a persoanelor ale căror contracte individuale de muncă vor fi desfăcute ca urmare a concedierilor colective, care prevede în art. 28 că plata compensatorie reprezintă o sumă neimpozabilă al cărui quantum este egal cu salariul mediu net pe unitate, realizat în luna anterioară. Potrivit art. 37 din același act normativ, sumele aferente plăților compensatorii se plătesc de Agenția Națională pentru Ocupare și Formare Profesională în conturile salariaților disponibilizați. Potrivit art. 40, coroborat cu art. 55 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 98/1999, plățile compensatorii se suportă de la bugetul asigurărilor sociale din sumele constituite de către contribuabilii persoane juridice care se evidențiază în capitolul venituri ale bugetului Agenției Naționale pentru Ocupare și Formare Profesională. În sfârșit, precizează că plățile compensatorii sunt definite de art. 28 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 98/1999, în timp ce compensațiile bănești sunt sume asimilate veniturilor salariale, lor aplicându-se prevederile de impunere fiscală, prevăzute de art. 68 lit. l) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004. Depune concluzii scrise în acest sens.

10. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. În acest sens, arată că plățile compensatorii nu reprezintă drepturi fundamentale, legiuitorul având libertatea de a dispune cu privire la regimul juridic aplicabil acestora.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

11. Prin încheierile din 27 noiembrie 2014, pronunțate în dosarele nr. 1.368/83/2014, 1.375/83/2014, 1.417/83/2014, 1.438/83/2014, 1.439/83/2014, 1.440/83/2014, 1.441/83/2014, 1.443/83/2014, 1.377/83/2014 și 1.379/83/2014, și Încheierea din 10 decembrie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 1.419/83/2014, **Tribunalul Satu Mare — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 48 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/2013 privind adoptarea unor măsuri fiscal-bugetare pentru îndeplinirea unor angajamente convenite cu organismele internaționale, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative.**

12. Excepția a fost ridicată de Rodica Ileana Dragoș, Raimond Ioan Bicsi, Gyongyi Gulya, Lenuța Nistor, Rodica Semeniuc, Eva Csilla Vincze, Erika Maria Lazăr, Zoltan Imre, Ioan Ardelean, Mariana Ciontoș și Erzsebet Nyiri cu prilejul soluționării unor litigii de muncă privind drepturi bănești.

13. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că dispozițiile de lege criticate sunt discriminatorii și contravin principiului constituțional al justei așezări a sarcinilor fiscale. În acest sens, arată că abrogarea dispozițiilor art. 257 alin. (6) din Legea nr. 95/2006, care

prevedeau că nu se plătește contribuția de asigurări sociale pentru sumele acordate în momentul disponibilizării, ca venit lunar de completare sau ca plăți compensatorii, îi plasează într-o situație diferită și dezavantajoasă în raport cu alți colegi care, anterior abrogării, au beneficiat de dispozițiile art. 257 alin. (6) din Legea nr. 95/2006. Tratamentul juridic diferit nu este justificat în mod obiectiv și rezonabil. Totodată, susțin că dispozițiile de lege criticate instituie un tratament discriminatoriu, întrucât, în cazul în care persoana disponibilizată s-ar reîncadra în muncă, ar plăti o dublă contribuție, atât cea aferentă plăților compensatorii, cât și cea aferentă veniturilor pe care le obține în temeiul noului contract de muncă încheiat.

14. **Tribunalul Satu Mare — Secția I civilă** consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată, legiuitorul având posibilitatea ca, pentru aceeași categorie de salariați, pentru perioade diferite, să reglementeze diferit problematica contribuției la asigurările sociale de sănătate.

15. În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

16. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente și concluziile scrise depuse la dosar, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

17. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

18. Potrivit încheierilor de sesizare, obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 48 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/2013 privind adoptarea unor măsuri fiscal-bugetare pentru îndeplinirea unor angajamente convenite cu organismele internaționale, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 593 din 20 septembrie 2013, aprobată cu modificări prin Legea nr. 25/2014 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 88/2013 privind adoptarea unor măsuri fiscal-bugetare pentru îndeplinirea unor angajamente convenite cu organismele internaționale, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 205 din 24 martie 2014. Din examinarea motivării excepției de neconstituționalitate, Curtea constată că autorii excepției critică numai dispozițiile art. 48 pct. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/2013, care au următoarea redactare: „*Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 372 din 28 aprilie 2006, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează: [...]*”

2. *La articolul 257, alineatele (3)—(7) se abrogă.*”

19. Autorii excepției consideră că aceste texte de lege contravin prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi a cetățenilor și celor ale art. 56 alin. (2) privind așezarea justă a sarcinilor fiscale.

20. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că autorii acesteia critică abrogarea, pe calea textului de lege supus controlului de constituționalitate, a dispozițiilor art. 257 alin. (6) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 372 din 28 aprilie 2006, dispoziții care prevedeau următoarele: „*Contribuția de asigurări sociale de sănătate nu se datorează asupra sumelor acordate în momentul disponibilizării,*

venitului lunar de completare sau plăților compensatorii, potrivit actelor normative care reglementează aceste domenii, precum și asupra indemnizațiilor reglementate de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/2005 privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate, cu modificările ulterioare.” Astfel, autorii susțin că, prin abrogarea acestui text de lege, s-a creat un tratament juridic diferit între angajații aceluiași angajator, unii dintre aceștia nemaiputând beneficia de dispozițiile art. 257 alin. (2) din Legea nr. 95/2006, ca urmare a abrogării acestora.

21. Față de această critică, Curtea reține că, potrivit prevederilor art. 139 din Constituție, „Impozitele, taxele și orice alte venituri ale bugetului de stat și ale bugetului asigurărilor sociale de stat se stabilesc numai prin lege.” Această reglementare reprezintă, în egală măsură, o garanție pentru proprietatea cetățenilor — în sensul că sumele plătite cu titlu de sarcini fiscale vor reprezenta voința legiuitorului, înlăturându-se astfel posibilitatea stabilirii unor contribuții abuzive de către unele instituții publice ale executivului —, dar și o consacrare a dreptului exclusiv de care se bucură legiuitorul de a stabili aceste contribuții, persoanele care sunt ținute să contribuie și eventualele excepții de la această obligație. În acest sens, sunt relevante, *mutatis mutandis*, cele reținute prin Decizia nr. 438 din 3 mai 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 446 din 4 iulie 2012, în care Curtea a statuat că „numai legiuitorul poate acorda anumite scutiri sau reduceri de impozite în favoarea anumitor categorii de contribuabili și în anumite perioade de timp, în funcție de situațiile conjuncturale, dar, evident, și în raport cu situația economico-financiară a țării în perioadele respective. Așa fiind, legiuitorul, dând expresie

politicii fiscale și bugetare adoptate la un moment dat, are deplina libertate de a stabili impozite și taxe, în măsura în care acestea sunt proporționale, rezonabile și echitabile.”

22. Prin urmare, așa cum instanța de contencios constituțional a statuat în decizia amintită, libertatea de reglementare nu poate aduce atingere limitelor constituționale stabilite prin art. 16 alin. (1) și art. 56 alin. (1) din Constituție.

23. În speță, Curtea apreciază că textul de lege criticat se supune acestor condiționări constituționale, întrucât, așa cum reiese din Decizia nr. 861 din 28 noiembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 45 din 22 ianuarie 2007, „situația diferită în care se află cetățenii în funcție de reglementarea aplicabilă potrivit principiului *tempus regit actum* nu poate fi privită ca o încălcare a dispozițiilor constituționale care consacră egalitatea în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și discriminări”. Așa fiind, critica autorilor excepției referitoare la instituirea unui regim juridic discriminator este lipsită de temei.

24. Cât privește argumentele invocate de reprezentantul Agenției Naționale de Administrare Fiscală referitoare la faptul că autorii excepției nu ar fi beneficiat de scutirea de la plata contribuției de asigurări sociale de sănătate pentru veniturile compensatorii acordate, întrucât acestea erau prevăzute în contractul colectiv de muncă, iar nu în lege, Curtea reține că aceste aspecte nu revin competenței sale, circumscrise doar aprecierii conformității textului de lege criticat cu dispozițiile Legii fundamentale, ci competenței instanței de judecată, singura în măsură să decidă cu privire la pretențiile părților, pe baza probelor administrate.

25. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Rodica Ileana Dragoș, Raimond Ioan Bicsi, Gyongyi Gulya, Lenuța Nistor, Rodica Semeniuc, Eva Csilla Vincze, Erika Maria Lazăr, Zoltan Imre, Ioan Ardelean, Mariana Ciontoș și Erzsebet Nyiri în dosarele nr. 1.368/83/2014, 1.375/83/2014, 1.417/83/2014, 1.438/83/2014, 1.439/83/2014, 1.440/83/2014, 1.441/83/2014, 1.443/83/2014, 1.377/83/2014, 1.379/83/2014 și 1.419/83/2014 ale Tribunalului Satu Mare — Secția I civilă și constată că dispozițiile art. 48 pct. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/2013 privind adoptarea unor măsuri fiscal-bugetare pentru îndeplinirea unor angajamente convenite cu organismele internaționale, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Satu Mare — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 19 martie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 830615